

heden i hjemlandet ikke er underkastet et efter dansk opfattelse betryggende offentligt tilsyn, eller fordi manglende lovgivning eller særbestemmelser i det pågældende lands lovgivning hindrer afgivelse af de fornødne oplysninger til tilsynet med banker og sparekasser om virksomheden i det udenlandske pengeinstitut. Også andre hensyn vil kunne berettiget handelsministeren til at nægte den nævnte tilfaldelse.

Til stk. 3.

I medfør af forslagens § 5, stk. 3, fastsætter handelsministeren nærmere bestemmelser om udenlandske bank- og sparekassafilialers forhold. Formålet med disse bestemmelser vil være at sikre, at en udenlandsk filial, der jo udgør en retligt uselvstændig del af vedkommende undelandske bank eller sparekasse, i praksis får samme retsstilling som danske banker og sparekasser, således at konkurrencevilkårene bliver så ligelige som muligt. Dette nødvendiggør særregler om f.eks. den kapital, der skal anses som hørende til filialen, likviditeten, mellemværendet med hovedvirksomheden og regnskabsførelsen i øvrigt.

Specielt vedrørende den til filialen hørende kapital, det vil først og fremmest sige den driftskapital, der er stillet til rådighed af hovedvirksomheden, bemærkes, at den vil danne basis for det tilladte omfang af filialens virksomhed, både i balancemæssig henseende og med hensyn til den tilladte maksimale størrelse af garantier, enkeltengagementer, investering i aktier m.v.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til BL § 5 og til Spkl. § 4, stk. 1 og 2, dog at kompetencen til at stadfæste vedtægter foreslås henlagt til tilsynet med banker og sparekasser.

I overgangsreglen i forslagens § 56, stk. 1, er fastsat regler vedrørende vedtægtsændringer, der nødvendiggøres af loven.

Til § 7.

De her opregnede forhold, hvorom en sparekasses vedtægter skal indeholde nærmere bestemmelser, træder i stedet for Spkl. § 6, men ved forslagens udformning er det tilstræbt at give de enkelte punkter et mere præcist indhold end i § 6, ligesom forslaget har medtaget en del flere punkter, som det er naturligt at forlange reguleret i vedtægterne.

Den i forslagens § 7 foretagne opregning er ikke udtømmende. Der er tale om minimumskrav af generel interesse. Blandt punkterne i § 7 skal fremhæves:

Ifølge punkt 3 skal der i vedtægterne tages stilling til garantikapitalens størrelse og forretning.

Punkterne 5-8 må for så vidt angår sammensætningen af og kompetencefordelingen mellem de nævnte organer sammenholdes med §§ 10-15 og de tilhørende bemærkninger.

Punkt 10 om fastsættelse af eventuelt vederlag til bestyrelsens medlemmer må sammenholdes med forslagens §§ 15 og 16, stk. 2.

Til § 8.

Bestemmelsen foreskriver - ligesom BL § 8, stk. 6, - at der til alle generalforsamlinger i banker skal være adgang for pressen, og tilføjer - som en ny regel - at generalforsamlinger i banker altid skal indkaldes ved offentlig bekendtgørelse, jfr. derimod AL 1930 § 55, stk. 2, og AL 1973 § 73, stk. 2, hvorefter dette krav kun stilles, såfremt et selskabs aktier kan lyde på ihændehaveren. Reglen må anses for et naturligt supplement til kravet om pressens adgang til bankers generalforsamlinger.

Til § 9.

Til stk. 1.

Bestemmelsen, der erstatter BL § 8, stk. 2, 1. pkt., forhøjer kravet om bestyrelsesmedlemmernes antal fra mindst 3 til mindst 5. Denne skærpelse - også i forhold til andre aktieselskaber - er begrundet i de særlige krav, der må stilles til banker som formidlere af kapital.

Det er ikke anset for påkrævet eller hensigtsmæssigt at opretholde banklovens krav om, at bestyrelsesmedlemmer i banker - i modsætning til i andre aktieselskaber - skal være aktionærer i banken.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med BL § 8, stk. 3, bortset fra, at der ikke stilles krav om, at repræsentantskabets medlemmer skal have dansk indfødsret, jfr. nedenfor om bestyrelsesmedlemmer og direktører. Endvidere har man slettet reglerne i BL § 8, stk. 3, 3. og 4. pkt., der stiller særlige krav om oplysning i vedtægter m.m., såfremt der måtte være tillagt repræsentantskabet beføjelse til at prøve årsregnskabs rigtighed. Disse regler er uden praktisk betydning, da ansvaret for årsregnskabet ligger hos bestyrelsen. Der findes da heller ikke længere banker, hvor repræsentantskabet har til opgave at prøve årsregnskabet - en opgave, som medlemmer af repræsentantskabet normalt ikke har de nødvendige forudsætninger for at kunne påtage sig.

Til § 10.

Bestemmelsen fastslår på baggrund af den i de